

# بررسی برخی عوامل پیشگویی کننده در بروز پره‌اکلامپسی در زنان مراجعه کننده به بیمارستان ایران ایرانشهر سال ۱۳۹۷

فاطمه آذرکیش<sup>۱</sup>، مهناز دیدهور<sup>۲\*</sup>، سمیه فسانه<sup>۳</sup>

تاریخ دریافت ۱۴۰۰/۱۱/۰۹ تاریخ پذیرش ۱۳۹۹/۱۰/۲۰

## چکیده

**پیش‌زمینه و هدف:** پره‌اکلامپسی حدود ۱۴ درصد از مرگ‌ومیر مادران در ایران را به خود اختصاص داده است و بروز آن ممکن است به عوامل زیادی مرتبط باشد. این پژوهش باهدف تعیین برخی عوامل پیشگویی کننده در بروز پره‌اکلامپسی انجام شد.

**مواد و روش کار:** در این مطالعه مقطعی تحلیلی ۲۴۰ نفر از بیماران مبتلاهای پره‌اکلامپسی و اکلامپسی که در سال ۱۳۹۷ در بخش زنان بیمارستان ایران ایرانشهر بستری شده بودند، از نظر متغیرهای فصل زایمان، سن و گروه خون مادر، تعداد گلبول سفید و پلاکت مادر، جنسیت و گروه خون جنین مورد بررسی قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرمافزار آماری SPSS آزمون کای دو و رگرسیون رتبه‌ای انجام شد.

**یافته‌ها:** در این مطالعه شیوع پره‌اکلامپسی ۱/۹۶ درصد بود. میزان پره‌اکلامپسی در فصل بهار در مقایسه با تابستان و پاییز اختلاف معنادار داشت. بین میزان افزایش گلبول‌های سفید خون و پره‌اکلامپسی رابطه معنی‌دار وجود داشت. بین پره‌اکلامپسی و سن مادر، گروه خون مادر، پلاکت، گروه خون و جنسیت نوزاد، رابطه معنی‌دار وجود نداشت.

**نتیجه‌گیری:** شیوع پره‌اکلامپسی در فصل بهار بیشتر و در فصل تابستان کمتر و با میزان گلبول سفید در ارتباط است.

**کلیدواژه‌ها:** شیوع، پره‌اکلامپسی، اکلامپسی، ایرانشهر

مجله پرستاری و مامایی، دوره نوزدهم، شماره هشتم، پی‌درپی ۱۴۵، آبان ۱۴۰۰، ص ۶۷۱-۶۶۴

آدرس مکاتبه: مرکز تحقیقات بیماری‌های واگیر و گرم‌سیری، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران. تلفن: ۰۹۱۵۱۹۸۶۳۳۱

Email: didevar.m@gmail.com

تخمین می‌زند که پره اکلامپسی مستقیماً در ۱۰ درصد مرگ‌ومیر مادران در آسیا نقش دارد. خرقانی و همکاران. شیوع پره اکلامپسی در ایران را ۵ درصد تخمین زدند (۳). مطالعه تاکر<sup>۴</sup> و همکاران (۲۰۱۷) نشان داد ريسک فاكتورهای بالقوه برای پره‌اکلامپسی شامل ساققه فردی یا خانوادگی، حاملگی اول، وجود آنتی فسفولیپید، سابقه دیابت، حاملگی چند قلویی، هایپرتانسیون یا افزایش فشارخون در معاینات دوران بارداری، افزایش ساخته توده بدنه قبل یا در طول بارداری و سن مادر (بیشتر از ۴۰ سال) هست. مدارکی وجود دارد که خطر پره‌اکلامپسی با فاصله بین حاملگی‌ها به مدت ده سال یا بیشتر، بیماری اتوایمیون،

## مقدمه

پره‌اکلامپسی از نظر بالینی با افزایش فشارخون مادر بعد از ۲۰ هفت‌های حاملگی تشخیص داده می‌شود، اغلب با پروتئینوری همراه است پاتوفیزیولوژی پره‌اکلامپسی کاملاً شناخته شده نیست؛ و مشخص نیست که آیا باید در اوایل بارداری به دنبال شرایط ایجاد کننده بود (۱) یا بعداً پره‌اکلامپسی در ایران، دومین علت شایع مرگ‌ومیر مادران است و ۱۴ درصد از موارد مرگ‌ومیر مادران را به خود اختصاص داده است (۲) اگرچه شیوع پره‌اکلامپسی در جهان ۳ تا ۱۰ درصد است، اما در کشورهای در حال توسعه ۲۰ درصد گزارش شده است. سازمان بهداشت جهانی

<sup>۱</sup> استادیار، مرکز تحقیقات بیماری‌های واگیر و گرم‌سیری، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

<sup>۲</sup> مریبی، مرکز تحقیقات بیماری‌های واگیر و گرم‌سیری، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایران شهر (نویسنده مسئول)

<sup>۳</sup> کارشناس مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر ایران

<sup>۴</sup>. Tucker

## مواد و روش کار

مطالعه حاضر به صورت مقطعی تحلیلی از اول تا آخر سال ۱۳۹۷ با کد اخلاقی IR.IRSHUMS.REC.1396.3 آماری را ۲۴۰ نفر از زنانی تشکیل دادند که با تشخیص پرهاکلامپسی و اکلامپسی در بیمارستان ایران مرکز ریفار بیماران با تشخیص پرهاکلامپسی شهرستان ایرانشهر بستری شدند. معیارهای ورود مشتمل بر سن حاملگی بالای ۲۰ هفته، عدم ابتلا به بیماری‌های قلبی، کلیوی و دیابت بود. نمونه‌گیری توسط همکار طرح، روزانه انجام شد؛ به طوری که هر روز پرونده بیمارانی که مبتلا به پرهاکلامپسی و اکلامپسی بودند از نظر معیارهای ورود به مطالعه بررسی و افراد واجد شرایط وارد مطالعه می‌شدند. تعداد ۲۰ مورد به دلیل نداشتن اطلاعات موردنیاز مطالعه مانند گروه خون نوزاد از مطالعه کنار گذاشته شدند.

پرهاکلامپسی شدید و غیر شدید، اکلامپسی، فصل زایمان، مشخصات فردی، سن، گروه خونی، PLt، Hb، سطح سواد، نسبت فامیلی با همسر، مشخصات مامایی (تعداد بارداری، تعداد زایمان، سابقه سقط، سن بارداری در هنگام زایمان، عوارض حین بارداری و زایمان، تعداد فرزند زنده، روش زایمان) و مشخصات نوزادی (وزن، آپگار، جنسیت و گروه خون نوزاد) متغیرهای موردنبررسی مطالعه بودند. کل زنان با تشخیص پرهاکلامپسی و اکلامپسی در بیمارستان ایران شهرستان ایرانشهر بستری شدند به طریق سرشماری وارد مطالعه شدند.

گرداوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه‌ای که شامل مشخصات فردی اجتماعی، مامایی و مشخصات نوزادی بودند انجام شد. در مطالعه حاضر پرهاکلامپسی، به دو نوع غیر شدید و شدید تقسیم‌بندی شد که حداقل معیارهای لازم برای نوع غیر شدید، فشارخون کمتر از  $110/110$  میلی‌متر جیوه بعد از هفته ۲۰ به همراه پروتئینوری  $+2$  یا کمتر در آزمایش تست نواری و برای پرهاکلامپسی شدید فشارخون  $110/110$  میلی‌متر جیوه یا بیشتر بعد از هفته ۲۰ حاملگی به همراه پروتئینوری  $+3$  یا بیشتر و منظور از اکلامپسی، شروع تشنج در زنان مبتلا به پرهاکلامپسی هست که در آنان نتوان تشنج را به علل دیگر نسبت داد. تشنج‌ها از نوع ژنرازیزه بوده و ممکن است قبل، همزمان یا بعد از لیبر پدیدار شوند. فصل لقادیر بر اساس تاریخ اولین روز آخرین قاعده‌گی (LNMP) و سونوگرافی اوایل بارداری تعیین شد. آنالیز داده‌ها پس از گرداوری با استفاده از آزمون توصیفی، رگرسیون رتبه‌ای، آزمون واریانس یک‌طرفه و کای اسکوئر با نرم‌افزار SPSS انجام گردید.

بیماری کلیه و فشارخون مزمن افزایش می‌یابد<sup>(۴)</sup>. الموگابیل<sup>(۵)</sup> در تحقیقات خود نشان داد پایین بودن سطح سواد مادر، زایمان در فصل پاییز و زمستان، گروه خونی مادر و کم وزن بودن مادر هم می‌تواند در بروز پرهاکلامپسی مؤثر باشد<sup>(۶)</sup>.

عارض جنبی شامل نمره آپگار پایین، بستره در NICU، مرده زایی، تولد پیش از موعده و مرگ<sup>(۶)</sup> و ععارض مادری شامل افزایش میزان سزارین، خونریزی واژینال، اختلالات کبدی، سندروم PRES، DIC، HELLP در تهدید شدن زودرس جفت و آمد ریه گزارش شده است<sup>(۷)</sup>.

فاکتورهایی مانند چاقی، هایپرتانسیون، تغییرات متابولیسم کربوهیدرات‌ها در زنان سنتی باوری باعث طیفی از بیماری‌ها از عدم تخمک‌گذاری تا دیابت حاملگی و پرهاکلامپسی می‌شود<sup>(۸)</sup>. در تحقیق لئو<sup>(۹)</sup> افزایش BMI، سن بالای مادر، زندگی در شهرهای کوچک و فصل سرما از ریسک فاکتورهای پرهاکلامپسی بود<sup>(۹)</sup> طبق تحقیق شهیدی فر و همکاران که در بیمارستان‌های شهر آمل در سال ۱۳۹۳ به صورت مورد شاهدی انجام شد و ۲۰۵ نفر در گروه مورد و ۲۵۰ نفر در گروه شاهد قرار گرفته بودند بیشترین زمان بروز پرهاکلامپسی در فصل پاییز و پیازآن در فصل زمستان بود<sup>(۱۰)</sup> در مطالعه محسوب<sup>(۷)</sup> پرهاکلامپسی در افراد با گروه خونی O بیشتر دیده شده است<sup>(۱۱)</sup> در حالی که در تحقیق برگیس<sup>(۱۱)</sup> افراد با گروه خونی AB منفی بیشتر بروز کرده است<sup>(۱۲)</sup> ولی در تحقیق دیگری افراد با گروه خونی غیر O کمتر در معرض پرهاکلامپسی هستند<sup>(۱۳)</sup> در برخی مطالعات هیچ ارتباطی بین پرهاکلامپسی و گروه خونی وجود نداشت<sup>(۱۴)</sup> (۱۵) با توجه به اینکه فصل بروز پرهاکلامپسی در مناطق مختلف متفاوت است و همچنین در تحقیقات مختلف گروه خونی های متفاوتی جهت بیماران پرهاکلامپسی ذکر شده است. از طرفی اگرچه مطالعات فراوانی در مورد روابط علت معلومی و اپیدمیولوژیک پرهاکلامپسی در سراسر دنیا انجام گرفته است، ولی به نظر مرسد با توجه به نقش فاکتورهای جمعیت شناختی و منطقی‌ای، در این مورد مطالعات بومی و دوره‌ای بهمنظور بررسی این عوامل در جمعیت ایران و مقایسه آن با سایر کشورها لازم باشد. هدف از این تحقیق تعیین شیوه و بعضی عوامل پیشگویی کننده مانند فصل زایمان، میزان گلبول سفید، پلاکت، گروه خون مادر و نوزاد و جنسیت نوزاد در بروز پرهاکلامپسی در زنان زایمان کرده در بیمارستان ایران ایرانشهر در سال ۹۷/۱۳ بود تا بتوان با توجه به اعلام نتایج مطالعه به سازمان‌های زی ربط در زمینه کنترل بیماران پرهاکلامپسی قدم مؤثری برداشت.

<sup>7</sup>. Mahasub

<sup>8</sup>. Burgess

<sup>5</sup>. Elmugabil

<sup>6</sup>. Luo

پره‌اکلامپسی و تعداد حاملگی رابطه معنی‌دار وجود نداشت ( $P=0.061$ ) ولی در زنان شکم اول شیوع بیشتری داشت ( $30\%$  درصد). بین شدت پره‌اکلامپسی و تعداد گلوبول‌های سفید رابطه معنی‌دار وجود داشت ( $P=0.002$ ). (جدول ۱).

طبق داده‌ها، متغیر وابسته از نوع رتبه‌ای است که به ترتیب شامل پره‌اکلامپسی خفیف، شدید و اکلامپسی می‌باشد. بنابراین از رگرسیون لجستیک رتبه‌ای استفاده شد. بر این اساس به ازای هر واحد افزایش در WBC و با تعديل اثر سایر متغیرهای موجود در مدل، شانس پره‌اکلامپسی شدید یا اکلامپسی نسبت به نوع خفیف به طور معنی‌داری به میزان  $12$  درصد افزایش یافت ( $P=0.005$ ). این آزمون نشان داد شانس پره‌اکلامپسی شدید نسبت به پره‌اکلامپسی غیرشدید در فصل تابستان  $74\%$ ، درصد کمتر از فصل بهار است ( $P=0.004$ ) و شانس پره‌اکلامپسی شدید نسبت به پره‌اکلامپسی غیرشدید در فصل پاییز  $62.8$  درصد کمتر از فصل بهار می‌باشد ( $P=0.013$ ). بر اساس این آزمون، شانس بروز اکلامپسی و پره‌اکلامپسی شدید نسبت به غیر شدید در گروه سنی  $25$  تا  $35$  سال و گروه سنی بالای  $35$  سال نسبت به گروه سنی زیر  $25$  سال به ترتیب حدود  $55$  و  $80$  درصد کمتر است ولی هیچ کدام معنی‌دار نشده است (جدول ۲).

## یافته‌ها

با توجه به آمار زنان مراجعه‌کننده با سن حاملگی بالای  $20$  هفت‌ته به بیمارستان ایران با تعداد  $13262$  و تعداد افراد مبتلا به پره‌اکلامپسی که  $260$  نفر بودند میزان شیوع پره‌اکلامپسی در سال  $97$  حدود  $1/96$  درصد بود. از این تعداد افراد مبتلا  $20$  نفر به علت نقص در اطلاعات پرونده از مطالعه خارج شدند. بنابراین اطلاعات  $240$  بیمار مورد بررسی قرار گرفت. متوسط سن بیماران  $29.8 \pm 7.2$  سال بود. بیشتر شرکت‌کنندگان بی‌سواد با تعداد  $71$  نفر ( $29.9\%$ ) و کمترین آن‌ها با تعداد  $10$  نفر ( $4.2\%$  درصد) تحصیلات عالی داشتند.  $129$  نفر ( $58.3\%$  درصد) با همسر رابطه فamilی داشتند.

بین شدت پره‌اکلامپسی و نسبت فamilی با همسر ( $P=0.21$ )، سطح سواد ( $P=0.391$ )، محل زندگی ( $P=0.544$ )، نازایی ( $P=0.677$ )، دوقلویی ( $P=0.914$ )، نوع زایمان ( $P=0.344$ )، میزان ( $P=0.448$ ), Plt ( $P=0.310$ ), Hb ( $P=0.811$ ), Rh مادر ( $P=0.791$ ), گروه خون جنین ( $P=0.901$ ), جنسیت نوزاد ( $P=0.811$ ), گروه خون مادر ( $P=0.791$ ) رابطه معنادار وجود نداشت ولی میزان بروز آن در زنانی که گروه خون  $0$  داشتند بیشتر بود. بین شدت

**جدول (۱): مقایسه میانگین میزان گلوبول‌های سفید در سه گروه پره‌اکلامپسی غیرشدید، شدید و اکلامپسی**

تعداد گلوبول سفید (WBC)					
Pvalue	انحراف معیار	میانگین	تعداد	شدت پره‌اکلامپسی	
$0.002$	$3.06$	$9.15$	$89$	غیر شدید	
	$4.45$	$10.67$	$120$	شدید	
	$4.76$	$11.85$	$31$	اکلامپسی	

**جدول (۲): نتایج رگرسیون لجستیک**

ضریب با تعديل سایر متغیرها		ضریب خام					متغیر
P-value	ضریب	P-value	ضریب	ضریب	زیر گروه		
$0.000$	$1/123$	$0.001$	$1/110$				WBC
$0.758$	$1/0003$	$0.955$	$1/0006$				Plt
$0.644$	مرجع	-	مرجع		ثبت	Rh مادر	
	$1/360$	$0.794$	$1/169$		منفی		
$0.764$	مرجع	-	مرجع		A	گروه خونی مادر	
	$0.875$	$0.539$	$0.801$		B		
$0.631$	$1/328$	$0.673$	$0.801$		AB		
$0.653$	$0.842$	$0.994$	$0.997$		O		
-	مرجع	-	مرجع		ثبت	Rh نوزاد	

منفی	۰/۹۳۶	۰/۹۱۰	۰/۴۰۹	۰/۱۸۷
گروه خونی نوزاد	A	مرجع	-	-
	B	۰/۵۷۴	۰/۱۲۴	۰/۵۷۳
	AB	۰/۶۹۰	۰/۴۸۹	۰/۷۴۶
	O	۰/۹۷۹	۰/۹۴۵	۰/۸۸۰
جنس نوزاد	پسر	مرجع	-	-
	دختر	۰/۹۰۰۶	۰/۶۷۲	۰/۹۷۱۹
	باها	مرجع	-	-
	تایستان	۰/۳۱۰	۰/۰۱۱	۰/۲۵۶
فصل	پاییز	۰/۴۰۶	۰/۰۱۵	۰/۳۷۲
	زمستان	۰/۷۷۴	۰/۵۲۳	۰/۷۱۴
	زیر ۲۵ سال	مرجع	-	-
	بین ۲۵ تا ۳۵ سال	۰/۷۱۴۷	۰/۵۵۳	۰/۶۵۹۱
سن مادر	بالای ۳۵ سال	۰/۴۰۲۲	۰/۱۳۱	۰/۴۷۷۶

وازواسیاسم می‌شود که می‌تواند ریسک پرهاکلامپسی را افزایش دهد (۲۱) در پاییز و بهار هواهای ایرانشهر نسبت به تایستان خنکتر و رطوبت کمتری دارد و علت افزایش پرهاکلامپسی در این فصول را شاید بتوان به کاهش رطوبت هوا ربط داد. بعضی مطالعات هم رابطه معناداری بین فصل و موقعیت پرهاکلامپسی مشاهده نکردند (۲۲، ۲۳). در این مطالعه بین میزان گلبلوهای سفید خون و بروز پرهاکلامپسی رابطه معنی‌داری وجود داشت. در پژوهش اورگال<sup>۱۲</sup> و همکاران افزایش WBC و نوتروفیل‌ها در سه‌ماهه اول می‌تواند یک عامل پیشگویی کننده جهت بروز پرهاکلامپسی باشد (۲۴). ولی در مطالعه گزر<sup>۱۳</sup> و همکاران میزان گلبلو سفید بیماران پرهاکلامپسی و هابار<sup>۱۴</sup> و همکاران بین میزان گلبلو سفید بیماران پرهاکلامپسی و گروه کنترل اختلاف معنی‌دار وجود نداشت (۲۶) اما برخلاف آن در پژوهش آنه به اردن<sup>۱۵</sup> و همکارانش بین میزان نوتروفیل دو گروه مورد و کنترل اختلاف معنی‌دار وجود داشت (۲۷) که همسو با پژوهش ما بود. عامل بروز پرهاکلامپسی همچنان ناشناخته باقی مانده است، ولی یکی از عوامل مسئول ایجاد کننده پرهاکلامپسی شامل نقص یا افزایش پاسخ ایمنی می‌باشد. در مطالعات اخیر گزارش شده است که در زنان مبتلا به پرهاکلامپسی، نوتروفیل‌ها در بافت عروق سیستمیک نفوذ کرده و درنتیجه منجر به ایجاد التهاب عروقی می‌شوند (۲۸).

## بحث و نتیجه‌گیری

در مطالعه حاضر بیشترین شیوع پرهاکلامپسی شدید در فصل بهار و کمترین در فصل تایستان بود. که با پژوهش جهانی و وینبرگ<sup>۹</sup> یاکرسون<sup>۱۰</sup> همخوانی دارد (۱، ۱۸، ۱۹) بر اساس گزارش یاکرسون و همکاران بروز پرهاکلامپسی به درجه حرارت و رطوبت و بادهای شدید بستگی دارد، به طوری که در فصل بهار و پاییز بروز پرهاکلامپسی بیشتر است. در پژوهش خجسته و همکاران در شهر زاهدان میزان بروز پرهاکلامپسی با شروع فصل بهار به تدریج افزایش داشته و در فصل پاییز به بیشترین مقدار خود رسید و در فصل زمستان کاهش ناگهانی داشت و دلیل آن را نوع تغذیه و خنک بودن هوا نسبت داده بودند (۲۰). نتایج مطالعه حاضر تا حدودی با مطالعه خجسته همخوانی دارد، شاید بتوان دلیل آن را به شرایط آب و هوایی مشابه در دو منطقه مرتبط دانست. بر اساس پژوهش شایان و همکاران بیشتر مادران پرهاکلامپسی در فصل پاییز و زمستان زیمان کردند (۳) که علت آن را به دما و نور و عرض جغرافیایی منطقه نسبت داده بودند. برخلاف پژوهش ما در مطالعه ولینگتون<sup>۱۱</sup> و همکاران کمترین شیوع در فصل پاییز و بیشترین در فصل زمستان و در ماه ژانویه بود (۲۱) عوامل مختلفی از جمله دمای محیط، تعداد ساعت‌های نور روز، تغییرات رژیم غذایی مربوط به فصل، عفونت‌ها و تغییر در حجم پلاسمای می‌تواند در بروز پرهاکلامپسی نقش داشته باشد. فرض بر این است که هوای سرد منجر به نوعی

<sup>13</sup> Gezer

<sup>14</sup> Habar

<sup>15</sup> Anne Barden

<sup>9</sup> Weinberg

<sup>10</sup> Yackerson

<sup>11</sup> Wellington

<sup>12</sup> Orgul

شیوع پره‌اکلامپسی زودرس را افزایش می‌داد (۱۱) علت اختلاف نتیجه این تحقیق شاید به علت کم بودن حجم نمونه باشد.

### نتیجه‌گیری

شیوع پره‌اکلامپسی در فصل بهار و پاییز افزایش می‌یابد. نتیجه این تحقیق ایجاب می‌کند که در این دو فصل مراقبت‌های بیشتر از نظر پره‌اکلامپسی جهت خانمهای باردار انجام شود. از محدودیت‌های مطالعه ما ناقص بودن پرونده برخی از بیماران بود که این بیماران از مطالعه خارج شدند. توصیه می‌شود تحقیقات مشابه با مدت‌زمان بیشتر از یک سال انجام شود تا نتایج قطعی تری به دست آید.

### تشکر و قدردانی

از ریاست محترم بیمارستان ایران و مدیر داخلی و پرسنل که نهایت همکاری را در این تحقیق داشتند کمال تشکر را داریم. تأیید طرح توسط کمیته اخلاق در پژوهش دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر با کد IR.IRSHUMS.REC.1396.3 انجام گرفت و تأمین بودجه این طرح بر عهده این دانشگاه می‌باشد.

### References:

- Weinberg CR, Shi M, Basso O, DeRoo LA, Harmon Q, Wilcox AJ, et al. Season of Conception, Smoking, and Preeclampsia in Norway. *Environ Health Perspect* 2017;125(6): 067022.
- Safdari R, Rahmanian M, Shahrbanoo, Nejad P. Identification of Information Elements for Preeclampsia Android-Based Self-Management Application. *Payavard Salamat* 2018;12(6): 475-87.
- Shayan A, Sourinejad H, Refaei M, Masoumi SZ, Tapak L, Soltani F. Predictors of Preeclampsia Based on a 10-Year Case-Control Study. *J Family Reprod Health* 2019;13(1): 14-20.
- Tucker KL, Taylor KS, Crawford C, Hodgkinson JA, Bankhead C, Carver T, et al. Blood pressure self-monitoring in pregnancy: examining feasibility in a prospective cohort study. *BMC pregnancy childbirth* 2017;17(1): 1-10.
- Elmugabil A, Rayis D, Ahmed M, Adam I, Gasim G. O Blood Group as Risk Factor for Preeclampsia among Sudanese Women. *Open Access Maced J Med Sci* 2016; 4 (4): 603-6.
- Bokslag A, van Weissenbruch M, Mol BW, de Groot CJ. Preeclampsia; short and long-term consequences for mother and neonate. *Early Hum Dev* 2016;102: 47-50.
- Atiyeh Vatanchi, Mohaddeseh Hajforoushan, Leila Pourali Sa, Majd Hm. Maternal and fetal complications in pregnancies with eclampsia in Ghaem hospital for two years. *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2021.
- Ngwenya S. Severe preeclampsia and eclampsia: incidence, complications, and perinatal outcomes at a low-resource setting, Mpilo Central Hospital,

<sup>19</sup> Sezic

<sup>20</sup> Mahasub

در مطالعه حاضر بین پره‌اکلامپسی و جنسیت و گروه خون نوزاد رابطه معناداری وجود نداشت که همسو با یکسری مطالعات انجام شده بود (۲۹، ۲۲، ۳۰). برخلاف پژوهش‌های مذکور در مطالعه السمن<sup>۱۶</sup> و همکاران بروز پره‌اکلامپسی در حاملگی‌ها با نوزاد پسر در مقایسه با نوزاد دختر اختلاف معنادار داشت و دلیل آن را به همان دلایل افزایش سقط‌جنین‌های پسر نسبت دادند (۳۱) در مطالعه لیوا<sup>۱۷</sup> و همکاران که در سال ۲۰۱۹ در چین انجام شد تولد نوزاد پسر ترم در مبتلایان پره‌اکلامپسی کمتر بود ولی زایمان زودرس در این گروه شیوع بیشتری داشت و علت آن شاید بقای جنین دختر به علت افزایش پاسخ آنژیوژنیک به علت افزایش ترشح HCG جفتی در جنین‌های دختر باشد (۳۲).

در تحقیق حاضر بین شیوع پره‌اکلامپسی و گروه خون رابطه معناداری وجود نداشت ولی در افراد با گروه خونی O بیشتر دیده شد ولی در مطالعه ماهابا<sup>۱۸</sup> پره‌اکلامپسی در افراد با گروه خونی B منفی و در فصل تابستان بیشتر بود. در حالی که در تحقیق سزیک<sup>۱۹</sup> در افراد با گروه خونی AB منفی بیشتر بروز کرده بود (۳۳، ۳۴) در برخی مطالعات افراد با گروه خونی غیر O استعداد بیشتری نسبت به ابتلاء به پره‌اکلامپسی داشتند و خطر تشکیل ترومبوز در این افراد بیشتر بود (۳۵، ۳۶) در پژوهش محسوب<sup>۲۰</sup> گروه خونی O میزان

<sup>16</sup> Elsmen

<sup>17</sup> Liua

<sup>18</sup> Mahaba

- Bulawayo, Zimbabwe. *Health care Women Int* 2017;9: 353
9. Luo B, Ma X. Risk factors for preeclampsia: a case-control study. *Pregnancy Hypertens* 2013;32(4): 432-8.
10. Shahidifar S, Sharifnia H, Taghipoor B, Afshar MH, Motevalli R, Khalili Y, et al. Association between seasonal patterns and preeclampsia. *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2015;17(125): 8-14.
11. Mahasub N, Boriboonhirunsarn D. Relationship between ABO blood groups and preeclampsia. *Pregnancy Hypertens* 2020; 1-6.
12. Burgess A, Johnson TS, Simanek A, Bell T, Founds S. Maternal ABO Blood Type and Factors Associated With Preeclampsia Subtype. *Biol Rrs Nurs* 2019;21(3): 264-71.
13. Okoye H, Efobi C, Ugwu A, Ugwu AO, Nwagha T. ABO Blood Group as a Biomarker of Preeclampsia among Antenatal Clinic Attendees in Nigeria. *Niger J Clin Pract* 2020;23(5): 726-33.
14. Beyazit F, Pek E, Güngör AÇ, Gencer M, Unsal MA. Effect of maternal ABO blood type on birth weight and preeclampsia. *Int J Reprod Contracept Obstet Gynecol* 2017;6(6): 2164-7.
15. Aghasadeghi F, Saadat M. Association between ABO and Rh Blood Groups and Risk of Preeclampsia: A Case-Control Study from Iran. *Open Access Maced J Med Sci* 2017;5(2): 173-6.
16. Bruno AM, Allshouse AA, Metz TD, Theilen LH. Trends in hypertensive disorders of pregnancy in the US from 1989 to 2018. *AM J Obstet Gynecol* 2022;226(1): S495-S6.
17. Lotfali Zadeh M, Khoshima M. Relationship between maternal age and season with preeclampsia. Women in patients hospitalized in Imam Reza Hospital. *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2016;19(8): 1-5.
18. Janani F, Changae F. Seasonal variation in the prevalence of preeclampsia. *J Family Med Prim Care* 2017;6(4): 766-9
19. Yackerson N, Piura B, Friger M. The influence of weather state on the incidence of preeclampsia and placental abruption in semi-arid areas. *Clin Exp Obstet Gynecol* 2007;34(1): 27-30.
20. Khojasteh F, Safarzadeh A, Borayri T, Kobra B. Correlation between preeclampsia and season or some of its risk factor pregnant women. *J Shahrekord Univ Med Sci* 2011;13(1): 79-84.
21. Wellington K, Mulla Z. Seasonal Trend in the Occurrence of Preeclampsia and Eclampsia in Texas. *Am J Hypertens* 2012;25(1): 115-9.
22. Farzaneh F, Tavakolikia Z, Soleimanzadeh Mousavi SH. Assessment of occurrence of preeclampsia and some clinical and demographic risk factors in Zahedan city in 2017. *Clin Exp Hypertens* 2019;41(6): 583-8.
23. Monika L, Budi P, Laksana C, Ardian M, Rizki P, Dharmayanti, et al. Correlation between Seasons and the Prevalence of Preeclampsia at Tertiary Hospital, Indonesia. *Indian J Forensic Med Toxicol* 2020;14(4): 3294-9.
24. Örgül G, Haklı DA, Özten G, Fadiçoğlu E, Tanacan A, Beksaç MS. First trimester complete blood cell indices in early and late onset preeclampsia. *Turk J Obstet Gynecol* 2019;16(2): 112.
25. Gezer C, Ekin A, Solmaz U, Özeren M, Taner C, Tosun G. The value of red cell distribution width for predicting subsequent preeclampsia. *Cukurova Medical Journal* 2016;41(2): 224-8.
26. Hebbar S, Misha M, Rai L. Significance of Maternal and Cord Blood Nucleated Red Blood Cell Count in Pregnancies Complicated by Preeclampsia. *J Pregnancy* 2014;2014: 1-7.
27. Barden A, Ritchie J, Walters B, Michael C, Rivera J, Mori T, et al. Study of Plasma Factors Associated With Neutrophil Activation and Lipid Peroxidation in Preeclampsia. *Hypertension* 2001;38(4): 803-8.
28. Jafari Zare S, Jafary R, Motavalli R. Evaluation of Neutrophil to Lymphocyte Ratio (NLR) as a Marker to Determine the Extent of Disease in Patients with

- Preeclampsia. J Ardabil Univ Med Sci 2016;16(4): 389-98.
29. Rudra CB, Williams MA. Monthly variation in preeclampsia prevalence: Washington State, 1987-2001. J Matern Fetal Neonatal Med 2005;18(5): 319-24.
30. Nasiri R, Shadmehri AA. Investigation of seasonal changes in the prevalence of preeclampsia during the last five years in Mashhad teaching hospitals. Journal of Medical Sciences 2016;6(2): 1-7.
31. Elsmén E, Källén K, Maršál K, Hellström-Westas L. Fetal gender and gestational-age-related incidence of pre-eclampsia. Acta Obstet Gynecol Scand 2006;85(11): 1285-91.
32. Liua Y, Lia N, Lia Z, Zhanga L, Lia H, Zhanga Y, et al. Impact of gestational hypertension and preeclampsia on fetal gender: A large prospective cohort study in China. Pregnancy Hypertens 2019;18(2019): 132-6.
33. Mahaba H, Ismail N, El SD, Kamel H. Pre-eclampsia: epidemiology and outcome of 995 cases. J Egypt Public Health Assoc 2001;76(5-6): 357-68.
34. Sezik M, Toyran H, Yapar E. Distribution of ABO and Rh blood groups in patients with HELLP syndrome . Arch gynecol obstet 2002;267(1): 33-6.
35. Alpoim PN, Pinheiril MDB, Junqueira DRG, Freitas LG. Preeclampsia and ABO blood groups: a systematic review and meta-analysis. Mol Bio Rep 2013;40(61): 2253-61.
36. Franchini M, Mengoli C, Lippi G. Relationship between ABO blood group and pregnancy complications: a systematic literature analysis. Blood transfus 2016;14(5): 441-8.

## EVALUATION OF SOME PREDICTIVE FACTORS IN THE INCIDENCE OF PREECLAMPSIA-ECLAMPSIA AMONG WOMEN REFERRED TO IRAN IRANSHahr HOSPITAL IN 2018

Fatemeh Azarkish<sup>1</sup>, Mahnaz Didehvar<sup>\*2</sup>, Somayeh Fasaneh<sup>3</sup>

Received: 09 January, 2021; Accepted: 29 January, 2022

### Abstract

**Background & Aims:** Preeclampsia accounts for about 14% of maternal mortality in Iran and its occurrence may be related to many factors. The aim of this study was to determine some predictive factors in the incidence of preeclampsia.

**Materials & Methods:** In this cross-sectional study, 240 patients with preeclampsia and eclampsia who were admitted to the gynecology ward of Iran Iranshahr Hospital in 2018 were examined in terms of prevalence, delivery season, age, maternal blood group, white blood cell count, maternal platelets, sex, and fetal blood group. Data were analyzed using SPSS 16 statistical software through descriptive test, chi-square test, ANOVA, and rank regression.

**Results:** In this study, the prevalence of preeclampsia was 1.96%. The rate of preeclampsia in spring was significantly different compared to summer and autumn. There was a significant relationship between the increase in white blood cells and preeclampsia. There was no significant relationship between preeclampsia and maternal age, maternal blood group, platelets, blood type, and infant sex.

**Conclusion:** The prevalence of preeclampsia is higher in spring and lower in summer and is associated with white blood cell count.

**Keywords:** Prevalence, Preeclampsia, Eclampsia, Iranshahr

**Address:** Department of Public Health, Iranshahr University of Medical Sciences, Iranshahr, Iran.

**Tel:** (+98) 9151986331

**Email:** didevar.m@gmail.com

Copyright © 2021 Nursing and Midwifery Journal

This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-noncommercial 4.0 International License which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

<sup>1</sup> Assistant professor, Tropical and Communicable Diseases Research Center, Iranshahr University of Medical Sciences, Iranshahr, Iran

<sup>2</sup> Instructor, Tropical and Communicable Diseases Research Center, Iranshahr University of Medical Sciences, Iranshahr, Iran; (Corresponding Author)

<sup>3</sup> BS in Midwifery, Iranshahr University of Medical Sciences, Iranshahr, Iran